

rettet, blev det anset for et Mønsterlokale, der endogsaa nød Ry viden om Land. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor man nu vil opheve Skolekøkkenet; men navnlig vil jeg gøre opmærksom paa i Tide, at den Udvej, man anviser, at man skulde kunne lade Eleverne undervise i Kommunens Skolekøkken, er ikke til Stede for Øjeblikket. Der findes ikke Plads, saa det vil ganske simpelt være umuligt, saaledes som Forholdet i Øjeblikket ligger. Der kan ikke skaffes Plads, saaledes at Statsskolens Elever kan blive undervist indenfor et rimeligt Antal Timer paa Dagen. Under disse Omstændigheder vil det i hvert Fald være upraktisk at vedtage at nedlægge Skolekøkkenet. I øvrigt skulde jeg ogsaa tro, at det vilde være en meget uheldig Ordning at lade Statsskolens Elever undervise i Kommuneskolens Køkkenlokaler. Jeg har hørt noget om, at man skal aldrig have to Kvinder i et Køkken, det kan give Anledning til de største Revolutioner. Men to Lærere i eet Køkken, hvor de begge skal undervise og bruge de samme Materialer, det tror jeg i alt Fald vil give Anledning til de forfærdeligste Rivninger; det vilde sikkert ikke være heldigt hverken for Statsskolen eller for Kommuneskolen. Derfor henstiller jeg, at man ikke gennemfører den Ordning.

Det forekommer mig ogsaa mærkeligt, at man, naar man tænker paa en saadan Forandring, ikke en Gang i Forvejen forhandler med Esbjerg Byraad om Sagen. Det vilde dog være naturligt; og i saa Fald havde man faaet Besked om, at der ikke for Tiden findes Lokaler til en saadan Undervisning i Kommuneskolen. Der er altsaa sket en Forsømmelse, synes jeg, som gør, at dette Forslag ikke for Øjeblikket vil kunne gennemføres. Derfor henstiller jeg til den højtærede Minister at tage dette Forslag tilbage og i hvert Fald lade det vente til et andet Aar, hvor der muligvis maatte være Skolekøkkenlokaler for Haanden ved Kommuneskolen. Jeg erkender, at naar der er Lokaler, har Kommuneskolen i Henhold til de Aftaler, vi traf, da Staten overtog Gymnasiet, en Pligt til at stille Lokaler til Raadighed. Men hvor intet er, har som bekendt Kejseren tabt sin Ret, og saa tør jeg maaske ogsaa sige, at den højtærede Undervisningsminister har det. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Minister inden tredie Behandling at tage Forslaget tilbage.

Dernæst skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Det ærede Medlem var, synes jeg, meget højt oppe med Hensyn til Forfatterunder-

støttelserne. Han talte om Skam og Skade og om, at de unge Mennesker, der læste disse Bøger, blev fristet og tog Skade paa deres Sjæl og Samvittighed. Jeg tror ikke, det ærede Medlem behøver at være saa bange. Men hvis det ærede Medlems Teorier overfor Litteraturen skulde gennemføres, maa jeg bede om, at Holberg snarest muligt kommer under Censur. Han er farlig, kan jeg forsikre det ærede Medlem om. Han bør ikke mere opføres paa det kongelige Theater, og navnlig bør det ærede Medlem ikke gaa hen og se ham, det kan det ærede Medlem slet ikke taale med den sarte Natur, han viser her i Tinget. Der er sikkert for Øjeblikket ingen Forfatter i dansk Litteratur, der bruger saa stærke Udtryk som Holberg eller saa vovede Udtryk, som det ærede Medlem formentlig ud fra sin Tankegang vilde sige; og jeg synes ikke, det gaar an at opstille Forbud for de yngre Forfattere, naar man ikke tager de ældre med.

Jeg kunde nævne en Del Forfattere, som, hvis der endelig skulde være Tale om at stryge nogen, meget snarere burde gaa ud af Forfatterlisten. Der er saadanne Folk som Alfred Ipsen, Ingeborg Marie Sick, Fru Laura Kieler og Fru Nikoline Kierkegaard. Jeg indser egentlig ikke, hvilken Adkomst disse Folk har til at staa paa Listen over understøttede Forfattere paa den danske Finanslov. Skulde man tage Afstand fra nogen, maatte man begynde fra Grunden af og rense dem ud, som man mener ikke burde være der, og saa vilde jeg altsaa tage fat fra den Ende. Det ærede Medlem kan tage fat fra den anden Ende, men Resultatet bliver, at der ikke bliver mange tilbage, og det forekommer mig derfor, at det er en Metode, som ikke er anvendelig, og som vi derfor skulde lade ude af Betragtning her i Tinget. Lad de sagkyndige give gode Raad i saa Henseende. Jeg har før henstillet til den højtærede Minister at raadsørge Forfatterforeningens Formand og Bestyrelse i den Sag, og det synes jeg er en forstandig Ordning til Løsning af det Spørgsmaal. Hvis derimod det ærede Medlem og jeg eller andre Medlemmer af Folketinget giver os til at plukke ud, kommer vi naturligvis til at se paa Sagen ud fra hver sit Syn. Saa bliver det ikke i alle Tilfælde retfærdigt.

Jeg vil for øvrigt for at glæde de Konservative i denne Sag sige, at en Mand som Axel Juel ikke med Rette kunde staa paa Listen, hvis vi skulde gaa den personlig efter, som Forslagsstilleren gør her. Det er en Digter, som kan skrive Vers, det nægter jeg ikke; men han skriver meget snobbete Vers baade overfor Hof og Militarisme og alt,